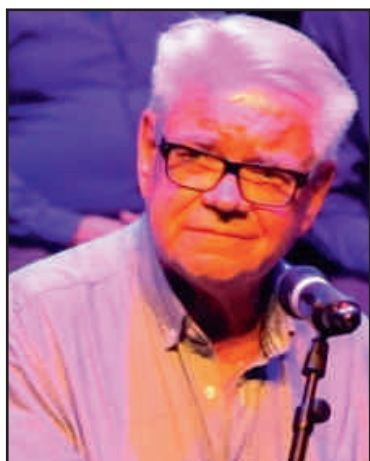


Diakonia har bytt ledare

Lagom till sin femtioförsta födelsedag byter Diakonia chef. Efter tjugofem år med Bo Forsberg som generalsekreterare går en era inom bistånds-Sverige i graven. Vem har Bo, mer känd som Bosse, varit? Och vem är Georg Andrén som nu tar över vår biståndsorganisation?

Mitt möte med Bo Forsberg



Bo Forsberg

Bo Forsberg tog 1994 över som generalsekreterare för Diakonia, bara ett år efter att jag som skriver denna text föddes, och det är inte för intet som många får upp Bosses ansikte det

första när någon ber en tänka på Diakonia. Åtminstone gäller det för mig. Jag mötte Bosse första gången på en aktivisthelg i maj under 2013. Jag hade vid tillfället min praktik hos Diakonia och hjälpte under helgen till med att ta hand om organisationens aktivister. Bosse kom för att berätta om Diakonias arbete och bjuda på några av sina beryktade historier.

Bo Forsbergs 25 Diakonia-år

Bosse är i grunden Baptistare och började sin yrkesmässiga karriär som missionär i Kongo. Efter att ha varit aktiv i närheten av organisationen tog han 1994 över som generalsekreterare för Diakonia efter

Karl-Axel Elmquist. Sedan dess har Bosse varit *Diakonia* och vikt sitt liv åt organisationen. Frågor om **identitet** och **värdegrund** har stått i fokus för hans jobb som generalsekreterare och han har alltid varit mån om att oavsett om du arbetar på huvudkontoret i Sverige, är en eldsjäl i Guatemala eller aktiv som ombud eller aktivist i en kyrka i Sverige så är du Diakonia. I tjugofem år ledde sedan Bosse Diakonia, alltid med ett otroligt brinnande engagemang, alltid lika uppfylld av nya upplevelser och en *enorm tro på att människor kan förändra världen.*

Berättaren - snöflingans vikt

Genom mina år som aktiv och senare anställd på Diakonia har jag lyssnat till otaliga historier av Bosse. Han är en briljant berättare, definitivt den bästa jag mött. Trots de otaliga historier jag hört minns jag mycket väl den första, den han berättade den där aktivisthelgen för snart fem år sedan. I korthet handlar den om *fredsduvan som möter ekorren*. Ekorren frågar duvan, hur mycket en snöflinga väger. Duvan svarar att det nog inte är så mycket. Konstigt tycker ekorren för häromdagen hade den suttit och räknat snöflingorna "1..2....347..1866.." och när han kommit till 2000 så brakade grenen sönder. Duvan tänker att det måste vara samma sak med freden, när tillräckligt många går samman för att skapa fred så räcker det till slut bara med **en** människa för att få vågskålen att väga över och freden vinna över kriget. Bosse kommer alltid att vara en människa som vek sitt liv åt Diakonia, han var Diakonia, och genom sina *berättelser* gav han *liv åt människor* som varje dag kämpar mot världens orättvisor.

Georg Andrén tar vid



Georg Andrén

Vem tar nu över rollen som generalsekreterare för Diakonia? *Georg Andrén* har ett imponerade CV och är, det lilla jag hunnit träffa honom, en imponerande människa. Georg har genom åren bland annat arbetat som chef

inom SIDA, haft diverse tjänster inom Utrikesdepartementet, varit aktiv inom civilsamhället och kommer senast från uppdraget som Sveriges ambassadör i Guatemala. Hans koppling till Diakonia kommer genom att han under några år arbetat för organisationens räkning i Sydafrika med demokratiutveckling. En bättre ersättare känns knappast som att det går att hitta.

Turbulent start för nyanställda

Georg har bara hunnit vara generalsekreterare för Diakonia i några veckor, egentligen började våra anställningar på organisationens huvudkontor så gott som samtidigt. Så här i början har han mest varit på resande fot, först en vecka i Israel/Palestina för att sätta sig in i vårt arbete där, för att nu vara på en resa runt i Asien för att besöka våra olika partners i regionen. Men skakat hand har vi hunnit göra och mina och mina kollegors intryck av honom är bara goda. Georg ser människor, är otröttligt positiv och personifierar tanken om att alla människor, oavsett förutsättningar och situation, är lika värda.



Simon Jernberg

Inställd Zimbabweresa

Jag kommer själv från en oerhört intensiv arbetsvecka. Jag skulle tillsammans med en kollega ha arrangerat en resa för ett gäng

ungdomar till Zimbabwe nu i slutet av november, en resa som tyvärr fick ställas in på grund av de politiska konflikter som utbrutit i landet. Men det var inte ett lätt beslut att ta för en nyanställd på en junior tjänst. Här kom min första interaktion med Georg att spela en stor roll. Trots att han befann sig i Thailand, det var sent på kvällen där borta efter en lång dag av resande, var det en självklarhet för honom att ringa ambassaden i Zimbabwe för att åt mig ta reda på mer om läget. En enastående sak att känna att det är en självklarhet att göra och obeskrivligt tacksamt för mig.

Lovande, trygg framtid

Det märks att det är en liten nystart för Diakonia nu och det är många processer som är igång för att ta Diakonia ännu längre. Jag är personligen övertygad om att Georg kommer att leda detta arbete på bästa möjliga sätt. Vi i Väsby, som genom Skopan är en av Diakonias större givare, kan vara lugna i att organisationens arbete ute i världen är i goda händer.

Nyfiken på mer?

Jag rekommenderar 2 intervjuer, med Bosse i *Dagen* 2017-02-08 och med Georg i *Sändaren*, nr 46, 2017-11-15.

Simon Jernberg